

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 36. S. Gregorii Ultrajectensis initia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](#)

Sæcul. VIII. hementer instanti tandem objecit, sibi
A. C. 719. a Summo Pontifice destinatum fuisse

Prædicandi munus apud nationes Germaniæ Orientalis, rogavitque, ut, quod promisisset, implere liceret. Itaque S.

Willebrordo consentiente, sibique suam

vit. c. 7.

Benedictionem impertiente, Owinfridus illico itineri se dedit, atque in quemdam locum in Hassia vulgo *Amanaburch* seu *Omenburgum* dictum pervenit, ubi duo Fratres Arcis Domini, licet nomen Christianorum gererent, Idolis serviebant. Hos Vir Sanctus cum magna populi multitudine convertit, & Monasterium in loco sibi a duobus Dominis donato extruxit. Inde ad fines Hassiæ, qua Saxoniam contingit, divertens multa Infidelium millia convertit & Sacro Baptismo abluit.

§. XXXVI.

S. Gregorii Ultrajectensis initia.

In hoc itinere Owinfridum comitatur Juvenis nomine Gregorius, exinde inter S. Viri Discipulos insignis, natus ex nobili Francorum genere, filius Alberici, cuius mater Adela seu Adula ex Rege Dagoberto II. genita erat. Owinfridus, cum ex Frisia in Hassiam digredetur, Palentiam, lingua vulgari *Fals* prope Treviros perveniens, ubi Adela Monasterium, cui Abbatissa præterat, funda-

vit. to. 3. Att.

SS. Ben. p.

321.

v. tom. 3.

p. 532.

fundaverat, omnibus Charitatis officiis Sæcul. VIII.
 recreatus est. Postquam Sacris, quod A.C. 719.
 ferme singulis diebus solebat, operatus
 fuerat, cum Abbatissa ejusque familia ad
 capiendum cibum assedit, & ad mensam
 Scripturam Sacram jussus est legere Gre-
 gorius, adolescens quindecim ferme an-
 norum, nuper scholas & ephebos egres-
 sus, adhucdum laicus. Huic igitur da-
 tus est Evangeliorum liber, & accepta
 benedictione legere incipiens, lectoris
 officium egregie implevit. Tunc ad
 eum Presbyter: *Bene legis, fili mi! si e-
 tiam, qui legis, intelligis.* Respondit
 ille, se id non ignorare, & lectionem
 prosecutus est. Presbyter legentem in-
 terpellans ait: *Fili mi! non istud quæ-
 ro, sed volo, ut, quæ legis, in patria tua
 lingua mibi explices.* Juvene fatente,
 quod id non posset, S. Presbyter dixit:
Vis, ut ego explicem? responditque
 puer: *Oro, ut facias!* Tunc Owinfridus!
Repete, quæ legisti, voce distincta.
 Indeque captata occasione Abbatissam
 & totam illam familiam Verbum Dei e-
 docuit. Hic dispicimus, Sacras Scriptu-
 ras in lingua latina suisse lectas.

Gregorium Owinfridi sermones us-
 que adeo commoverunt, ut Abbatissam
 Aviam suam adiret, & profiteretur, se
 velle cum Viro Sancto proficiisci, a quo
 S. Scripturarum sensum disceret, & ejus
 Disci-

Sæcul. VIII. Discipulus fieret. Renuit primum Abbatissa nolens, ut virum sequeretur sibi ignotum, cum etiam nescirent, quo iturus esset. At Gregorius: *Si equum mibi non concedis, pedibus sequar.* Tandemque constantissime id flagitanti datis eis quis famulisque permisit, ut abiret.

Ceterum difficillima profeſio fuit præſertim adolescenti paternæ domus deliciis affuetō, nam in Thuringiam pervenientes eam a Saxonibus, vicinis populis, & Deorum cultoribus, incensam & vastatam habuerunt. Tanta paupertas premebat incolas ut vix ossibus harrerent, quippe annona parcissime & ex remotis locis afferebatur. Itaque Missionarii labore manuum suarum labore cogebantur. Sæpe Infidelium imminentium metus, eos intra urbis mœnia cum indigenis ſe recipere compellebat, ubi arctissima erant omnia, & multo tempore opus erat, donec colligerentur copiæ repellendis hostibus pares.

§. XXXVII.

S. Bonifacius Episcopus.

Cum in hunc modum Owinfridus aliquamdiu pio labori insudasset, uno suorum cum Epistola Romam misso, Pontifici Missionis suæ rationem reddidit, & in quibusdam rebus arduis consilium expetiit. Papa dato responso Owinfridum